

حسین مر عشی مطرح کرد

میل از «مشارکت حداکثری» به «نتیجه مطلوب»

امیدوارم با برگرداندن مردم به صحنه بتوانیم خطرات بزرگی را از ایران دور کنیم

حدوداً ۵ ماه دیگر یعنی اواسط اسفندماه مهم‌ترین رویداد سیاسی سالجاری در کشور رقم خواهد خورد که طی آن دوازدهمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی و خبرنگان رهبری برگزار خواهد شد تا خانه ملت با مستاجران جدیدی خود طی ۴ سال آینده آشنا شود. این در حالی است که شرایط جامعه فعلاً به نحوی است که کمتر وقعی به بحث انتخابات می‌نهند و در حال کنونی شاید به جرأت بتوان گفت که انتخابات جزو ۵ تا ۱۰ مساله اصلی زندگی آنها نیز نباشد. با این حال عده‌ای معتقدند که اگر شرایط اقتصادی و معیشتی مردم بهبود یابد و دولت در این راستا عملکرد مثبت و موثری را از خود بروز دهد می‌توان در ماه‌های آینده به مشارکت بیشتر و بالای مردم امیدوارتر بود. از طرفی جریانات سیاسی نیز بر این باورند که این فقط حاکمیت است که می‌تواند زمینه‌های انتخابات مشارکتی و حداکثری را فراهم آورد. حال اینکه اساسانوع نگاه حاکمیت و دستگاه‌های مسئول به این مساله چگونه است یا بد روند عملکردها طی ماه‌های پیش‌رو را به نظاره نشست.

❖ **قانون جدید انتخابات به میزان مشارکت مردم ضربه زده است** دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی در خصوص عوامل افزایش دهنده میزان مشارکت مردم در انتخابات اظهار داشت: اگر سیاست‌های کلی مشارکت حداکثری نباشد، این اظهارات کار به جایی نخواهد برد. باید منتظر باشیم که سیاست‌های کلی به سمت مشارکت حداکثری برود، اگر رفت، آن وقت راه‌حل‌هایش را خدمت شما ارائه می‌کنیم. یعنی تا سیاست‌های کلی مشارکت حداکثری نباشد، دغدغه‌های آقای «هنکی» و امثال آقای منکی بی‌فایده است. حسین مرعشی در این خصوص که اگر مسئولان بتوانند معیشت مردم را درست کنند، در افزایش میزان مشارکت انتخاباتی آنها تأثیر خواهد داشت، بیان داشت: معیشت را که نمی‌توانند درست کنند. دل‌شان می‌خواهد درست کنند ولی معیشت مردم به این سادگی قابل درست کردن نیست؛ ۱۰ سال زمان می‌خواهد. وی در خصوص قانون جدیدی انتخابات که بسیاری آن را یکی از دلایل اصلی کاهش مشارکت مردم می‌دانند، بیان کرد: این هم ضربه‌ای زده ولی اصلی نیست. دلیل اصلی این است که برخی از سیاست «مشارکت حداکثری» به سیاست «نتیجه مطلوب» در انتخابات میل کرده؛ یعنی نتیجه انتخابات مهمتر از میزان مشارکت مردم است. وی در این ارتباط با اصولگرایان که از طرفی دنبال نتیجه مطلوب خود تحت هر شرایطی هستند و از طرف دیگر تمایل به افزایش میزان مشارکت مردم دارند، اظهار کرد: عرض کردم حاکمیت دنبال نتیجه مطلوب است.

❖ **با برگشت به سیاست‌های درست مردم را به صحنه برگردانیم** دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی در این ارتباط که میزان مشارکت بالا چقدر می‌تواند به حل بحران‌ها و مشکلات کشور کمک کند، تصریح کرد: اصولاً حضور مردم در حمایت از نظام سیاسی هیچ نقش بسپار مهمی را بازی می‌کند، در ایجاد یک نشاط و برگشت روحیه امید که پشتوانه همه فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است و در واقع به بهره‌وری منابع کشور کمک می‌کند. یکی از بهترین‌ین رشد‌های اقتصادی، رشد‌های تحت تأثیر بهره‌وری است؛ بهره‌وری زمانی می‌تواند اتفاق بیفتد که مشارکت عمومی افزایش پیدا کند، روحیه امید جای ناامیدی را بگیرد و نشاط جای سرخوردگی بقیشد. همیشه در ایران انتخابات‌هایی که رفتی برگزار شده، شاهد چنین اتفاقات مثبتی بوده‌ایم و روی شاخص‌های اقتصادی و مشخصاً روی رشد اقتصادی اثرات خودش را نشان می‌دهد. دومین و مهم‌ترین اثر حضور مردم نقش بازدارندگی در مقابل فشارهای منطقه‌ای و بین‌المللی است. تمام دوره‌هایی که مردم در انتخابات حضور پررنگ داشتند و نقش سازنده‌ای را ایفا می‌کردند، با حضور مردم جلوی خطرات بزرگی را علیه ایران گرفته‌ایم. حسین مرعشی تأکید کرد: امروز در نقطه مقابل آن قرار داریم. یعنی حضور کم مردم در انتخابات‌ها و تشدید شکاف ملت - دولت بسترهای لازم را برای دشمنان ایران و جمهوری اسلامی فراهم می‌کند که ممکن است آنها از این شرایط دست به اقدامات اذیابی علیه ایران بزنند. امیدوارم که با برگشت به سیاست‌های درست بتوانیم مردم را به صحنه برگردانیم و با برگرداندن مردم به صحنه بتوانیم خطرات بزرگی را از ایران دور کنیم.

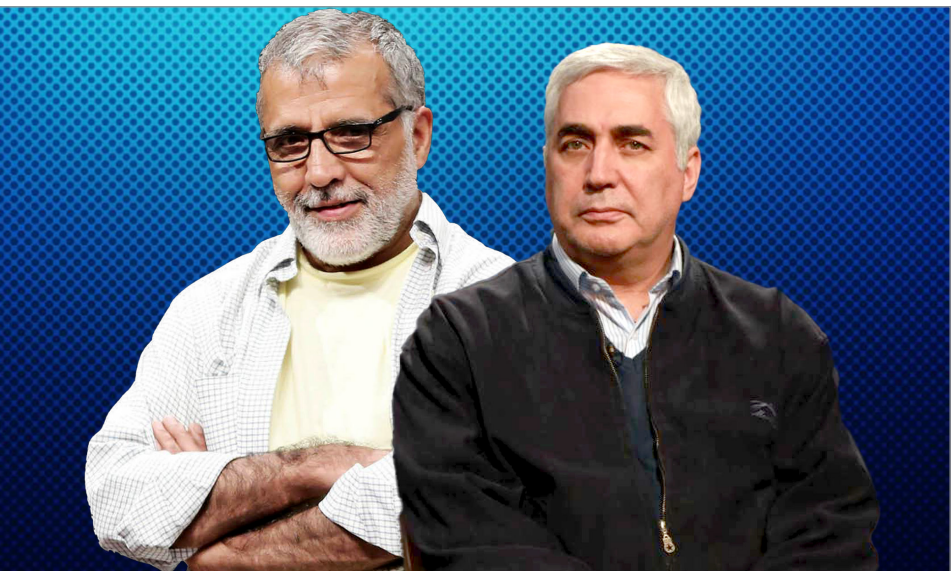
سال پنجم شماره ۱۶۷۶

۵۸ ربيع الثانی۱۴۴۵ / ۲۴ اکتبر ۲۰۲۳

روایت «آرمان ملی» از تأثیر سیاست بر رفتار ۲ کارگردان

چرخ و فلک بهروز افخمی یا قطار حاتمی کیا؟

❖ **برنامه بعدی کارگردان «سن پترزبورگ» ر سیدن به پاستور است؟**



قیم هستم یا شما؟» حاتمی کیا صریح است چرا که نه چشم به کرسی مجلس داشته یا برای دیده‌شدن باید باج دهد. فیلم «به رنگ ارغوان» او در دولت خاتمی توقیف و در دولت احمدی‌نژاد آزاد شد اما حاتمی کیا شخصیتی نبود که خود را وامدار فرد یا گروهی برای رفع توقیف فیلمش بداند، چنانکه همان ایام ضمن تحسین خاتمی، اینچنین به توصیف وزیر ارشاد او پرداخته بود: «مهاجرانی وزیر ی بود که کاراکتر داشت و در جایگاهی که داشت، مؤثر عمل می‌کرد. حالاً اینکه موافق دیدگاه و مواضع هستیم یا نه، به جای خود؛ ولی او برای حفظ منافع اهالی فرهنگ مبارزه می‌کرد.»

❖ **کارگردانی بی سیاست عاشق سیاست**

کارگردان دیگری به‌نام بهروز افخمی بود که او هم حامیان زیادی داشت. فیلم‌هایی مانند «عروس»، «گاوخونی»، و در تاریخ سینمای ایران ماندگار شده‌اما شخصیت افخمی آنچنان نبود که در واژه ثبت تعریف شود. افخمی از زمانی که مشی خود را تغییر داد فیلم‌هایی ساخت که مورد توجه قرار نگرفت مانند «سن پترزبورگ» او تمایل به سیاست داشت و روزی عضو جبهه مشارکت بود و روز دیگر سخنران به جشنواره فیلم عمار! روزی با اشتیاق خود را عضو فراکسیون مشارکت می‌خواند و روز دیگر مرد محبوب کیهان می‌شد. درباره حضورش در مجلس به «تسنیم» می‌گوید: «به سیدرضا خاتمی گفته بودند که افخمی این‌گونه فراری است و تمایلی به شرکت در انتخابات ندارد. خاتمی به من تلفن کرد و نیم ساعتی ما پای تلفن با هم چانه زدیم

«آرمان ملی» تأثیر بر جام بر اقتصاد کشور را بررسی می‌کند:

معیشت بهتر با بر جام یا بدون بر جام؟ مساله این است

❖ **اسحاق جهانگیری: به رئیسی گفتم بدون بر جام یک‌روز خوش نخواهید داشت**

دولت سیزدهم برگزیده شد تا شهریورماه که دولت را تشکیل داد چیزی حدود ۴ ماه و به عبارتی ۹۳ روز وقت بود که به همان تیم مذاکره‌کننده قبلی که ریاست آن را سیدعباس عراقچی بود و هشت دور قبلی مذاکرات رانیز وی راهبری می‌کرداختیار دهند تا مذاکرات نیمه تمام و مسکوت مانده را به اتمام برساند. اما در حرکتی عجیب شاهد بودیم که مذاکرات ماها ماهاتوقف شد تا تیم جدید در وزارت امور خارجه و هیأت مذاکره کننده ایرانی مستقر شود و مجدداً با سیاست‌های حاکم بر دولت سیزدهم مذاکرات را پیش ببرند. امری که موجب شد تا اگر تا پیش از آن آمیدی برای احیای بر جام و وجود داشته باشد اما با رویکردهای تیم مذاکره کننده جدیدی آن آمید نیز از دست برود.

❖ **معیشت مردم بدون بر جام بهتر شد؟**

امروز اگر از هر ناظر آگاه و مطلع و هر تحلیلگر مسائل بین‌المللی در خصوص احیای بر جام پرسش شود اگر نگوید احتمال احیای بر جام صفر است؛ اما احیای آن را بسیار سخت و مشکل خواهند خواند. چرا که دیگر نه آمریکا خواهان احیای بر جام ۲۰۱۵ است و نه اروپایی‌ها مثل سابق تلاشی برای از سرگیری مذاکرات در جهت دستیابی به توافق مجدد می‌کنند. نهایتاً نیز آنچه پس از دو سال و اندی عملکرد دولت سیزدهم در پرورنده بر جام نصیب ایران شده چیزی جز حسرت فرصت طلایی از دست رفته نیست. هنوز هم مشخص نیست که چه اصراری برای توقف مذاکرات تا زمان روی کار آمدن دولت جدید بود. آن هم زمانی که همه چیز به حد توافقی رسیده بود و به قولی امضای پایانی مانده بود. چنانکه حسن روحانی رئیس‌جمهور وقت در یکی از آخرین نشست‌های هیأت دولت خود در ۲ تیر ۱۴۰۰ گفت: «همین امروز می‌توانیم تحریم را تمام کنیم، همین امروز دوم تیرماه می‌توانیم تحریم‌ها را برداریم. همین الان اختیارات بدهند با آقای دکتر عراقچی که به وین سفر کند و در چند روز توافق را نهایی کند و آن را اعلام کنند.» اما این اتفاق



بعد از بررسی صلاحیت‌ها نامزدهای اصلح را معرفی می‌کنیم

انتخابات مجلس محل پرسش‌های بسیاری است که شاید مهم‌ترین آنها بحث چگونگی و میزان مشارکت مردم است و از همین فعلاً فضای چندان گرمی بر جامعه حاکم نیست. در این راستا یک فعال سیاسی اصولگرا درباره سکوت حاکم بر فضای سیاسی کشور گفت: روش اینترنیت ثبت‌نام نامزدها هیچ‌اتاث سیاسی و انتخاباتی را خواباند. البته خود کاندیدها نیز خیلی علاقه‌مند نیستند که بگویند «برای نمایندگی است مجلس ثبت‌نام کردند»، با این اوصاف خیلی طبیعی است که با فضای گرم سیاسی و انتخاباتی مواجه نباشیم. محمد مهاجری افزود: پیش‌بینی می‌شود نهایتاً ۱۵ هزار نفر فرآیند ثبت‌نام را تکمیل کنند که تقریباً یک سوم کسانی است که پیش‌نامت‌نام کرده بودند.



بافضای گرم انتخاباتی مواجه نیستیم

armanmeli.ir

نگاهی بر کارنامه منتقد همیشگی مذاکرات

لغو «تحریم‌های تسلیحاتی»، جلیلی را عصبانی کرد؟

هشت سال بعد از تصویب برجام، همان‌گونه که قبلاً در متن این توافق هسته‌ای مقرر شده بود، دبیرخانه شورای امنیت سازمان ملل با ارسال یادداشتی به کشورهای عضو سازمان ملل متحد، پایان رسمی مقررات بندهای ۳، ۴ و ۶ ضمیمه ب قطعنامه ۲۲۳۱، شامل آزمایش‌های موشکی، محدودیت صادرات و واردات اقلام موشکی به ایران و همچنین تحریم‌های مربوط به توقیف اموال و ارائه خدمات مالی به افراد و نهادهای ایرانی تحت تحریم شورای امنیت را به اطلاع کشورها رساند. پایان این محدودیت‌های تسلیحاتی که اساساً نیازمند تصویب قطعنامه، صدور بیانیه و به هیچ اقدام دیگری در سطح شورای امنیت نبوده و به‌صورت خودکار محقق شد، کمتر از زمان تصویب در سال ۱۳۹۴ در رسانه‌های داخلی و صدواسیما بازتاب داشت. آن‌هم در شرایطی که لغو این تحریم‌ها می‌تواند دستاوردی بزرگ برای ایران و خاصه نیروهای مسلح باشد، چرا که بدون هیچ‌گونه مذاکره‌ای تحریم‌های نیروهای مسلح برای واردات و صادرات سلاح لغو شده است.

❖ **کارنامه پر از تحریم**

اما این نکته آنجا قابل توجه می‌شود که مروری بر مواضع منتقدان برجام داشته باشیم، منتقدانی از جنس سعید جلیلی که طی سال‌های اخیر توافق هسته‌ای را در ختی بدون میوه ارزیابی می‌کردند. سعید جلیلی بعد از خروج ترامپ از برجام و تحمیل تحریم‌های اقتصادی به مردم با خوشحالی گفته بود «باغ گلانی بر جام چه شد؟ شد بیان می‌شد بر جام سند شورای امنیت است و بنای مستحکمی است!» او بر خلاف برخی هم طیفان سیاسی‌اش که پی به عواید برجام بردهند و این روزها بر ضرورت احیای برجام تأکید دارند، همچنان معتقد است که برجام بدون دستاورد بوده است. اما در نقض این نگاه جلیلی همین بس که تحریم‌های تسلیحاتی در موعد مقرر لغو شود. او اما به فاصله کوتاه ساز مخالف را کوک کرد و بنای تاختن به مذاکرات و تیم مذاکره کننده قبلی را گذاشت. او بی‌توجه به این نکته مهم که در زمان حضورش در شورای عالی امنیت، شش قطعنامه از جمله «قطعنامه» ۱۹۲۹ به ایران تحمیل شده بود، حالاًز «بیانیه» اتحادیه اروپا و آمریکابرای لغونکردن تحریم‌های تسلیحاتی ایران انتقاد کرده است. جلیلی طی روزهای اخیر با یادآوری حضورش در مجلس شورای اسلامی در شهریور ۱۳۹۴ به عنوان منتقد برجام، گفته «ما در جلساتی که در مجلس خدمت دوسان بودیم، می‌گفتیم این متن می‌تواند همین بیرو: تحریم‌ها تا ۸ سال باقی می‌ماند. ۸ سال تا کی بود؟ همین بیروز: کسانی که می‌گفتند شما بتن بزن بزرید، سانتریفیوژ جمع کنید، موادان را خارج کنید، ما هم برخی تحریم‌ها را هشت سال دیگر برمی‌داریم، خب حالا بعد از هشت سال، اتحادیه اروپا در تاریخ دیروز رسیده به برخی تحریم‌های که قرار بود بردارد، آمریکا به سال نودوهفت خارج شد، اروپایی‌ها که مانند چه؟ شما بیانیه دو روز پیش آنها را بخوانید، ببینید چه بیان می‌کنند؛ بیانیه می‌دهند می‌گویند، درست است که سر هشت سال موعد انجام تعهدات آن‌هاست، اما انجام نمی‌دهند، به همین راحتی.» این اظهارات جلیلی با واکنش‌هایی روبه‌رو شد و تحلیلگران تأکید دارد او یا از تفاوت حقوقی «بیانیه» و «قطعنامه» مطلع نیست یا تلاش می‌کند به صرفاً کوشش می‌کند افکارعمومی را از چرایی تحمیل قطعنامه‌های سازمان ملل در دوره مدیریتش بر دبیری شورای امنیت ملی دور کند. در حقیقت قطعنامه تحمیل شده به ایران در زمان سعید جلیلی، پرورنده هسته‌ای ایران در ذیل فصل ۷ منشور ملل به‌عنوان تهدیدی علیه امنیت جهانی شناخته می‌شد. اما شدیدترین قطعنامه علیه ایران، قطعنامه ۱۹۲۹ بود. بر اساس این قطعنامه ایران نباید از هیچ فعالیت تجاری مرتبط با غنی‌سازی اورانیوم و دیگر مواد هسته‌ای یا فناوری دیگر کشورها بهره‌مند شود و تمامی کشورها باید از انتقال هرگونه تانک، خودروهای زرهی، هواپیماهای جنگی، هلیکوپترهای تهاجمی، توپخانه کالیبر بالا، کشتی‌های نظامی، موشک و سیستم‌ها و قطعات مرتبط با آنها به ایران خودداری کنند. همچنین تأکید شده بود اگر ایران تمام فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و بازرآوری خود را متوقف کند، این قطعنامه به حالت تعلیق در خواهد آمد. این قطعنامه شورای امنیت ایران را از هرگونه سرمایه‌گذاری در بخش تکنولوژی هسته‌ای و موشکی در خارج از کشور بازمی‌داشت. این ممنوعیت سرمایه‌گذاری در بخش معادن اورانیوم را هم شامل می‌شد. قطعنامه ۱۹۲۹ در حقیقت ایران را در سایه تحریم کامل تسلیحاتی قرار داده بود. بر اساس این قطعنامه کشور‌های عضو سازمان ملل مجوز نداشتند از هر گزینه‌ای (حتی نظامی) برای اجرای قطعنامه استفاده کنند. همان زمان محمود احمدی‌نژاد در واکنش به بسته شدن دست نیروهای مسلح در واردات و صادرات سلاح گفته بود «از نظر ملت ایران این قطعنامه فاقد ارزش حقوقی و در واقع نشان دهنده ضعف‌بایان صدور آن است» قطعنامه‌ای که خرید سامانه اس ۳۰۰ هواپیماهای جنگی از روسیه را برای سال‌ها برای ایران به تأخیر انداخت.

❖ **برجام به کمک صنعت موشکی و تسلیحاتی آمد** کارشناسان روابط بین‌الملل معتقدند: «اگر چه موضوع موشکی خارج از حیطه مذاکرات هسته‌ای بوده، تیم مذاکره کننده برجام موفق شد محدودیت‌های الزام‌آور مندرج در قطعنامه ۱۹۲۹ در این زمینه را به محدودیت‌های غیرالزام‌آور در قطعنامه ۲۲۳۱ تبدیل کند.» این موضوع از آنجا اهمیت داشت که پرورنده هسته‌ای ایران در زمان سعیدجلیلی به مساله‌ای امنیتی برای کشورهای دنیا تبدیل شد و حتی چین و روسیه اراده‌ای برای حمایت از ایران در تحمیل قطعنامه‌ها علیه ایران نداشتند. فعالان سیاسی معتقدند: «هم روحانی خودش حقوقدان و دیپلمات بود و هم ظریف. لذا کار را به‌جایی بردند که همه خرابکار‌هایی که دولت احمدی‌نژاد انجام داده بود را ترمیم می‌کردند.»

❖ **لغو تحریم‌های تسلیحاتی ایران را سکوت خبری** اگر چه دستاورد بزرگ حقوقی ایران در دوران روحانی و ظریف، توانسته ایران را در موقعیت کنونی به جمع فروشندگان و خریداران تسلیحات بازگرداند اما این موفقیت در صدواسیما بازتاب جدی نداشته است. مقامات عالی‌رتبه دولتی از جمله رئیس‌جمهور به آن واکنش نشان ندادند و کوشش شد تا بازگشت عزت به نیروهای مسلح در سکوت خبری انجام شود.